

Löpelden

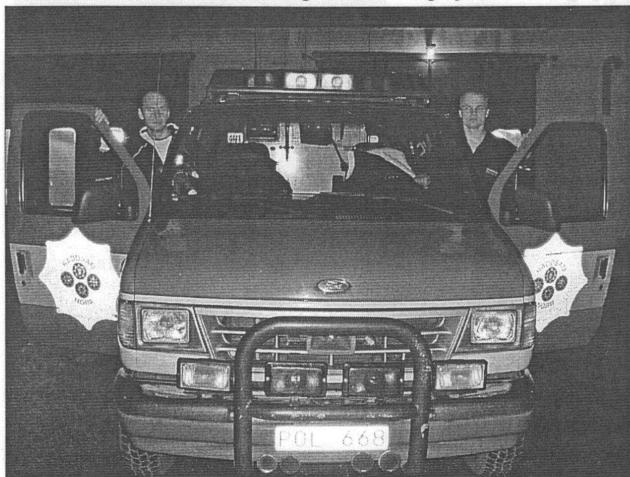

Nr: 5 2000
december

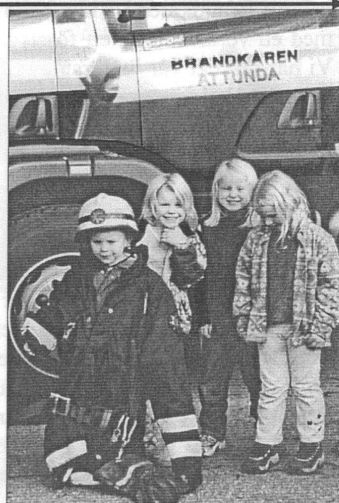
Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Nu när det börjar lacka mot och året går mot ja, då vet den vane läsaren att det, säkert som amen i kyrkan, är dags för en ny Löpeld. Om nu någon hade väntat sig ett nummer fullspäckt av julstämning så lär någon bli grymt besviken. Löpelden innehåller precis som vanligt en exakt mix av högkvalitativt research material och rent nonsens. Till det första hör ett reportage av Löpeldens utsända i Bro och dit kan även åsikter om beteende och reportaget om RC_Täby, räknas. Sista sidan däremot, kan nästan, fast inte riktigt, likna någonting som påminner om struntprat. Men ändå inte.

Sedan senast så har inte så mycket hänt på den politiska fronten, vi har ju numer blivit tydligt beroende av politiska beslut. På ett sätt som ibland påminner om direktstyrning. Fast det klart, stora beslut skall väl tas på högsta nivå, men det blir ju inte något vidare tempo. Tänker då förstås på bp nätet i Väsby, som varit utglesat i flera år utan beslut. Och på Järfällastationen som skulle byggts för många år sedan men blev en järnvaruhandel istället. Och på heltid i bro som... Nåja, tids nog får vi besked och Löpelden har en absolut målsättning att ta politiken på utmattning. Det händer faktiskt en del ändå. Vi skall anställa 8-10 brandmän igen. 2 brandingenjörer är redan anställda.

Dessa muntra gossar: Mats Körner och Jarmo Hookanen berättar en hel del om RC Täby på sidan 6 och 7.

Den här killen sken som en sol när han fick prova en bannrock och kika på bannbilen.

Löpelden ser med spänd förväntan fram emot att vika ut den i nästa nummer. Väsby skall få en ny stege och kanske en ny släckbil ty den är ännu inte beställd. En ny 508 skall det också bli, enligt uppgift har den inte färre antenner än den gamla och samtidigt fler än konkurrenten 608. När vi då ändå är i gångkan vi kanske få nya pulverkärror att ställa i våra vagnhallar, för de gamla har slitits ut.

Löpelden vill önska alla läsare en God jul ett gott slut och ett gott nytt år, och som om det inte räcker, dessutom lycka och välgång i allt ni tänker företa er.

Löpelden: Utkommer lite då och då, d.v.s. 5 ggr/år
Löpelden: Nås bäst på e-mail lars-erik.kroon@brandkaren-attunda.se
Löpelden: Finns även på 070-515 63 64
Löpelden: Ansvarar gärna för insänt material
Löpelden: Trycks i 220 ex.

Lite om mål och målstyrning

Alla behöver mål och mening här i livet och en tro på det man gör. Det gäller i hög grad även för Brandkåren Attunda. Arbetet måste ge ett mervärde, inte bara lön för mödan. Vi har under detta år jobbat med att försöka platta till vår organisation, delegera ansvar och befogenheter och göra jobben självständigare. För att utveckla och klara av detta är klara, mätbara, realistiska men ändå utmanande mål nödvändiga för att kunna styra verksamheten. Tjussiga ord och luddiga direktiv är inte mål. Verksamhetens mål ska vara tydligt och klart formulerade så att alla begriper. Och de ska göras kända, annars gör de ingen nytta. En måldiskussion kan börja med ett antal frågor: Varför behövs Brandkåren? Vilka behöver oss? Vilka krav ställer de? Vilka ambitioner ska vi ha? Syftet med en verksamhet i ett företag uttrycks ofta i en affärsidé när marknadens behov är definierade. Vi har uttryckt vår "affärsidé" i fem uppgifter. Utifrån dessa fastställs de övergripande målen som gäller för hela organisationen, Attunda målen. Sedan är det dags att bryta ned dem i mål för varje skift. Sist, men inte minst, i kedjan finns individen vars mål självklart måste stå i samklang med Brandkårens.

Formuleringen av brandkårens mål och de egna målen är en process som alla berörda bör delta i. Det är självklart mer motiverande att jobba mot mål som jag själv varit med och arbetat fram. Det är egentligen det enda sättet för att kunna bli delaktig. Målen bör finnas nedskrivna på papper, men det måste också till diskussioner i vardagen för att målen ska bli var mans och kvinnas egendom. Målstyrning kräver en väl fungerande dialog mellan chef och medarbetare vid dagliga kontakter. Det räcker inte att under ett utvecklingssamtal om året diskutera, formulera och följa upp de personliga målen. Det är ledarens uppgift att se till alla deltar i diskussionerna och att den enskilde förstår sin roll i helheten. När samtliga har målen klart för sig, både Brandkårens och de egna, och vet vilken roll var och en ska spela, tror jag att effektiviteten ökar. Och arbetsglädjen! Denna process har startat men vi har mycket kvar. Se till att du är med.

Jag ser framför mig ett 2001 där alla vet sina mål och att alla strävar gemensamt så att dessa uppfylls. Detta gör också att vi kommer att uppfattas proffsiga och kostnadseffektiva av de vi finns till för.

Ett bra formulerat mål.

- är mätbart
- förstås av alla
- är känt av alla
- är vägledande och till hjälp vid prioritering och omplanering
- går i linje med övergripande mål
- ger frihet att välja hur
- är utmanande men realistiskt.

God jul och Gott Nytt år önskar

Christer Ängehov

Den stora Bro festen

Millenniets första gruppstafett med vidhängande kamratfest genomfördes på Brostation lördag den 14 oktober. Gruppstafetten och kamratfesten är ett årligen återkommande evenemang sedan 20 år tillbaka, ansvaret för planering och genomförande växlar mellan vaktgrupperna.

Dagen startar med att samtliga vaktgrupper och veteranerna samlas, vanligtvis på Hällkana friluftsgård vid Lejondalssjön.

Stafettgrenarna i år var följande, genomfördes enskilt och i grupp:

- Tillverkning av vattenkär, material som fick användas var plankor 0.08 m x 3 m spik hammare vattentransport via hinder till en 10 liters plasthink
- Såga av en trästolpe med bågsåg modell mindre
- Bolltransport med fötterna runt ett hinder med en strut placerad över ansiktet (test av tunnelseende)
- Påtagning av ytbärgardrätt, simma ut i Lejondalssjön runda ett hinder och tillbaka

Målsnöret spräcktes av slutmannen Lars Berglund från grupp 3, tätt följd av slutmannen i grupp 1 Rune Sundström

Mästarna

Tobias Ottoson, Stefan Berglund,
Torbjörn Simonsen, Bernt Björketun,
Seppo Huhtala, liggande Lars Berglund

Grensegrare

Patrik Lundmark

Snickarglädje Veteranerna

Problemlösning grupp 4

Efter tvagnig och rengöring åker gruppmedlemmarna hem och förbereder sig för kvällens bankett i Härneviskolans matsal.

Till Härneviskolan anländer deltagarna uppklädda och mottas av grupp 4, som iförda svarta byxor vit skjorta och skinnväst gav ytterligare en festlig inramning av kvällen.

För dans och musikunderhållningen åntrade rockbandet 49 yers som på sin musikrepertoar har flertalet av de rocklåtar som spelades under 60- talen.

Varje grupp anmodades att bidra till underhållningen under kvällen, melodier att framföra lottades ut, en sång och danstävling utlystes med arrangörsgruppen som domare för att kåra kvällens sång och artistframträdande.

Efter moget övervägande utser juryn grupp 1 till segrare med motivationen **Bra Artisteri och Moget Framförande** i både dans och sång. Grupp 1 framförde i rosa tangatrosor Magnus Ugglas låt IQ till publikens stora förtjusning Vid en högtidlig ceremoni utdelades vandringspriset till stafettsegraren grupp 3.

Förtjänststecken, en försilvrad yxa utdelades till Ove Gustafson, Per Gustafson, Staffan Gustafson, Rolf Pettersson och Peter Sarèn som enligt kamratklubbens statuter lämnar Brostationen som sin huvudsakliga arbetsplats

Alla närvarande tackar grupp 4 för ett väl genomfört arrangemang och stafettpinnen överlämnas till grupp 1 som ansvarar för 2001 års upplaga av gruppstafett och tillhörande kamratfest.

Lokalredaktör
Per-Åke Lilja
Text foto

Någonting betyder att det finns mer att säga/läsa om saken i fråga

Någonting om beteende

Jag läste i Sirenen* 6/2000 en artikel med rubriken "Håller hjältarna på att tappa glorian". Där stod, bland annat att läsa om en undersökning som Räddningsverket låtit göra.

I undersökningen kunde utläsas att höginkomsttagare i flera kommuner var beredda att betala mer skatt för ett väl fungerande brandförsvaret. Så långt allt väl, tänker nog den något partiske läsaren. Emellertid fanns det, som så ofta annars, ett undantag. Och det undantaget var de som tidigare hade egna erfarenheter av brandkåren. De ville tydligen inte skjuta till en endaste krona. I artikeln tas bristande uppföljning upp som en möjlig orsak. Minskande förtroende för myndigheter i allmänhet, var en annan orsak. Detta räcker inte som förklaringar, tänkte jag och min första tanke var då att den erfarenhet de haft av brandkåren varit så förtroendegivande att vederbörande ansåg det omöjligt att förbättra någonting.

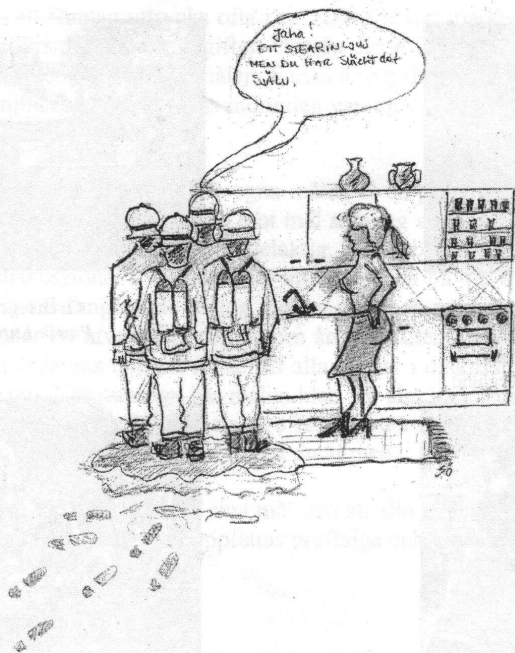
Dock, efter en stunds eftertanke, föreföll det orimligt.

En person som drabbats av brand eller olycka är sällan totalnöjd, skadan finns ju där, och det oberoende av hur snabba och effektiva vi varit. Det ligger liksom i sakens natur, ingen brandkår utan elände. Men då slog mig en annan tanke. Kan vårat beteende vid våra insatser vara en bidragande orsak till att de, av oss påhållsade, tycker att vi redan fått alldeles tillräckligt med skattekronor?

* Kallas ibland, helt felaktigt, Sirenen. Det skulle i så fall anspela på en trädgårdstidning vilket inte är rättvist.

Låt oss ta en typolycka: kvarglömt ljus (aktuellt i dessa tider), brand i gardin. Vid framkomsten möter husägaren upp och säger att det redan är släckt. I det här läget är inte husägaren mycket värd. Stannar han inomhus kan han bibehålla en viss besittningsrätt men går han ut är det kört! Huset är vårt. Familjen förpassas till trädgården där de med ens blir en del av den gråa massan som alltid samlas när vi arbetar. För familjen, som slits mellan hopp och förtvivlan (brand, släckt, brandkåren),

är detta en upplevelse klart utöver det vanliga. Och vi måste mest likna tvärmeters bjässar i växelvis framryckning när vi i tur och ordning skall inspektera "brasan". Vi börjar med 2+1, sedan +1 och därefter kastar vi in allt vi har, inklusive räddningsmän och praktikanter. Här praktiserar vi dessutom förstärkt baspunkt med automatik. För familjen innebär detta att det, förutom en otäck rökluft, också är närmast en totalskada på golv och trösklar. Men, vad som förmodligen är ännu värre är att ett antal (omöjligt att säga hur många) jättar varit inne och inspekterat deras hem.

Jag menar givetvis inte att vi inte skall gå in, självklart måste vi in och bilda oss en egen uppfattning, hur släckt det än är enligt husägaren. Men kanske inte alla behöver gå in och titta. Och kanske kan vi torka oss om fötterna eller ta av oss? Men viktigast av allt. Vi får aldrig se nonchalanta eller arroganta ut när vi möter människor i olycka.

125 Kroon

Någonting om fysseminariet

Deltagare från Attunda var: Illka Tiainen, Jonny Steiding, Rikard Björö, L-Å Buvall. Seminariet pågick i 2 dagar med skiftande kvalitet. Det mest intressanta för egen del, var nog föreläsningen om infektioner och fysisk belastning. Där Göran Friman, professor i infektionsmedicin, från Akademiska sjukhuset i Uppsala, på ett mycket enkelt och lättförståeligt sätt föreläste i ämnet. En annan höjdpunkt var kanske Olle Nordins föreläsning om coaching och sina erfarenheter som fotbollscoach i och utanför Sverige. Vill man fördjupa sig så finns minnesanteckningar att läsa på datorn under: Gemensam/Fys/Minnesanteckningar från fysseminarium.

Fysgurun Illka

Testa din personlighet genom Ballerinakex

Psykologer har upptäckt att sättet man äter ett Ballerinakex på ger en djup förståelse för en speciell människas psyke. Välj nedan vilken metod du använder för att äta Ballerina.

Din metod:

1. **Hela kexet på en gång.**
2. **En bit i taget.**
3. **Långsamma och små metodiska tuggor där du studerar resultatet efter varje tugga.**
4. **Små små minimala och frenetiska knapringar.**
5. **Doppad i någon vätska (mjölk, kaffe...).**
6. **Ituvriden, först nougatinnehållet, sedan kexet.**
7. **Ituvriden, först nougatinnehållet, sedan kastas kexet.**
8. **Enbart kexet, inte nougatinnehållet.**
9. **Jag tycker bara om att slicka på dem, inte äta dem.**
10. **Jag har inget favoritsätt, för jag tycker inte om Ballerinakex alls.**

Din personlighet:

1. **Hela kexet på en gång.**
Du konsumerar ohälsamt livet, du är en rolig prick som alla tycker om att vara i närheten av, spännande, bekymmerslös på gränsen till vårdslös. Du är totalt ansvarslös. Ingen borde anlita dig som barnvakt.
2. **En bit i taget.**
Du är en av två miljoner andra människor som äter sina kex på exakt samma sätt. Precis som dem så saknar du fantasi, men det är inget att oro sig över, du är helt normal.
3. **Långsamma och små metodiska tuggor där du studerar resultatet efter varje tugga.**
Du följer reglerna. Du är välvårdad och välordnad. Du är pedantisk och noggrann och engagerar den så till den milda grad i det du håller på med att du börjar irritera andra.
4. **Små små minimala och frenetiska knapringar.**
Din chef älskar dig eftersom du gör ditt jobb, och det fort som attan. Du har alltid tusen saker att göra, vilket leder till att du inte hinner med att göra dem. Nervsammanbrott och självmord är inte ovanliga i din familj. Din bästa vän heter valium.
5. **Doppad i någon vätska (mjölk, kaffe...).**
Alla tycker om dig efter som du alltid sätter fart på saker. Du brukar se det positiva i alla nederlag, och värdeerar om dåliga upplevelser till bra.
6. **Ituvriden, först nougatinnehållet, sedan kexet.**
Du är väldigt nyfiken, och njuter av att skruva isär saker för att se hur de ser ut inuti och hur de fungerar. Det är dock alltför sällan som du lyckas sätta ihop dem igen till en fungerande enhet, varpå du brukar förstöra alla bevis om att du haft ett finger med i spelet.
7. **Ituvriden, först nougatinnehållet, sedan kastas kexet.**
Du är bra när det gäller affärer och tar risker som ofta betalar sig. Du tar vad du vill ha och kastar sedan resten. Du är girig, självisk, ond och saknar totalt känsla för vad andra människor tycker och tänker, men det är okej, du får ju vad du vill ha.
8. **Enbart kexet, inte nougatinnehållet.**
Du tycker om smärta.
9. **Jag tycker bara om att slicka på dem, inte äta dem.**
Håll dig undan små pälsdjur och sök professionell medicinsk hjälp – NU!
10. **Jag har inget favoritsätt, för jag tycker inte om Ballerinakex alls.**
Du kommer antagligen från en rik familj, och tycker om att gå klädd i fina kläder på dyra restauranger. Du är noggrann och kinkig när det kommer till vilka kläder du köper, bär och äger. Det måste vara helt rätt. Du tycker om att vara bortskämd. Du är en primadonna. Det finns inget kex i världen som är tillräckligt för din smak.

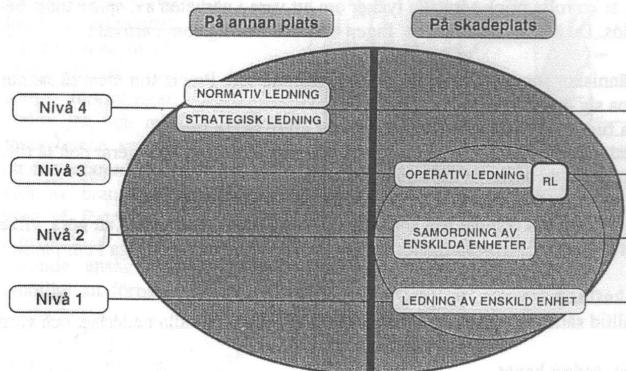
Ganska mycket om RC Täby

Det har väl knappast gått någon förbi att området inom larm och ledning har behövts vidareutvecklas. Per Rollén på Länsstyrelse var ju mycket tydlig på den punkten, när Strukturgruppen träffade honom, visserligen i ett helt annat ärende men ändock. Första steget är redan taget i och med att Insatsledarna stoppats in mellan Styrkeledarna och Brandingenjören. Och resten av utvecklingen går som tåg på räls. Åtminstone ser det så ut för tillfället. Emellertid så står frågan, som så mycket annat, och väger. Politikerna har ännu inte kommit till ett riktigt beslut, utan sade den 10 december, att vi kör vidare som nu d.v.s. Mot RC Täby.

Som vi alla vet har Attunda släppt fyra personer till den nuvarande/blivande larmcentralen. **Mats Körner** är Stabschef och brandingenjör i beredskap och alltså den som leder ut- och upp byggnadsarbetet. **Kai Albertsen** är Stabsbefäl, för tillfället delar han jobbet mellan RC och Attunda och har jour i hemmet nattetid. **Jarmo Hookanen** och **Jan Lindgren** är båda Ledningsoperatörer och tjänstgör som sådana fullt ut. Mycket är påbörjat, somligt är färdigt, men det mesta återstår. Exakt hur och vad som skall göras skall Löpelden försöka klargöra för sina läsare med denna artikel.

Löpelden stämde möte med Mats Körner och hans, för tillfället tillförordnade LOOP Jarmo Hookanen. Vi satte oss och pratade och följande framkom under tiden:

Ett helt nytt hus skall byggas. Det nödvändiga i detta har diskuterats i många forum, men klart är att det skall byggas och att staten skjuter till ca. 50 miljoner. Detta skall täcka hela byggkostnaden, varför kommunerna endast behöver stå för driften. Detta skall inte bli något vanligt hus, operativsystemet som används och den information som finns i datorerna är alldeles för värdefullt för det. Huset skall bli fullständigt inbrottskyddat och förses med slusspassage som gör att sista dörren endast kan öppnas inifrån. Lite läskigt att tjänstgöra där inne ensam kanske? Om politikerna kan komma till ett relativt snabbt beslut så är det tänkt att larmcentralen skall stå klar i mars 2002.

C.W. Ägg: någt som vi måste förstå, menar många, om det skall bli någonting av den nya ledningsfunktionen i Täby.

mer att följa. Det skall skapas planer för stabsbemanning vid alla fyra typer av beredskap: grön, gul, röd och svart. Röd beredskap motsvarar Brunna brasan som vi hade förra sommaren, och RC Täbys personal skall kunna bemanna en stab av den kalibern i 1-2 dygn, sedan måste vi ta hjälp av Södertörn. Samarbete med Stockholm är svårare i och med att de inte har samma ledningsstruktur.

En normal bemanning (grön beredskap) kommer att vara ett stabsbefäl och tre ledningsoperatörer. Det gör en grupp på fyra personer och det skall finnas fyra sådana grupper. Dessutom skall det alltid finnas en brandingenjör i jour. Dessa beräknas förmedla ca. 5000 larm per år till oss brandisar inom Rädd Sam Norr. Inom detta område finns det idag ca. 1000 automatlarm och det är Mats Körners målsättning att de även i fortsättningen skall handhas av S.O.S. så att ledningsoperatörerna slipper allt dribbel med anläggnings-skötare och avstängningar. Vad avser andra typer av kommunala larm är målsättningen lika även där, de skall helst inte ligga på RC Täby.

Vad kommer då vi ute på stationerna att märka av dessa förändringar? Ja, till en början inget alls om vi inte sitter och lyssnar öppet i vakten. Utlarmningen kommer, precis som idag, att skötas av S.O.S. detta trots att vi idag inte har något kontrakt med dem. Tidigast den första mars nästa år kan vi vänta oss att bli dragna av den nya besättningen i Täby. Men då kan vi också vänta oss en tydligare utlarmning som kommer att använda begreppet taktiska enheter d.v.s. 1:an och 5:an larm villabrand etc. Det kommer även bli möjligt att praktisera samtidig utlarmning av stationer, vilket för-

(Forts. på sidan 7)

(Forts. från sidan 6)

kortar utlarmningstiden för den förstärkande stationen avsevärt.

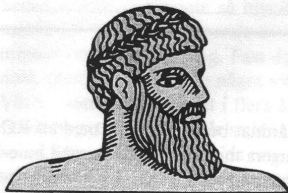
Någonting annat som vi förmodligen kommer att märka i sinom tid, är att det kommer att förväntas av oss att vi tillfullo förstår ledningsprinciperna enligt C.W ägg. Dessa principer skall tillämpas på larm i alla storlekar såväl som på stationerna. Hur vi skall få denna förståelse, som är mycket viktig, är i nuläget inte klart, men det visar sig säkert. En annan detalj är att vi på Attunda i fortsättningen kommer att tala enbart mot 700 som Täby kommer att heta även i fortsättningen. Vi kommer troligtvis också att få en ny framkörningskanal, vilken är i nuläget oklart eftersom målsättningen är att det skall räcka med en inom Rädd Sam Norr.

Löpelden vill önska alla inblandade lycka till i sina föresatser att göra RC Täby till en "televakt" av världsklass. Om nu bara politikerna kan komma till insikt och se sanningen i vitögat så att vi kan sätta spaden i jorden.

125 redaktör Kroon

Antikrundan

Namnet låter bekant i TV sammanhang som antikvitetsbedömning av hopsamlade gamla prylar. Hur vi, pensionerad personal från Sollentuna brandförsvaret, fick namnet är en fyndig brandmans förtjänst. Han tyckte väl, som många unga ibland gör, att vi var lite antika.

Leif Hagelin, som är eldsjäl i den här lilla gruppen, var den som först kom upp med förslaget att försöka bevara äldre prylar och do-

kumentera brandförsvarets historia. Vi bildades någon gång 1997 och består i dag av sex pensionärer. Leif Hagelin tjänstgjorde fortfarande vid den tidpunkten och lade märke till hur flera gamla saker höll på att försvinna för gott. Övriga medlemmar är: Per Lindell, Lars Månsson, Solveig Sköld. Vi har nu fått ytterligare intresserade av historia och gamla prylar att ingå i Antikrundan: Hans Andersson och Lars Krusemark. Vi hoppas på flera intresserade från den nya generationen brandpersonal, som gärna ser att en del gammalt – t.ex. filmer, material m.m. – kan bevaras åt eftervärlden. Vi började med att plocka ihop bilder, tidningsutklipp, äldre uniformspersedlar, hjälmar osv., som sedan ingick i en utställning som visades på stationen i Sollentuna, både under Attundadagen och på Sollentunastationens 30 års dag, 1998. Vi visade även lite filmer – gamla och nya och vi tror att det uppskattades både av besökande Sollentuna bor och an-

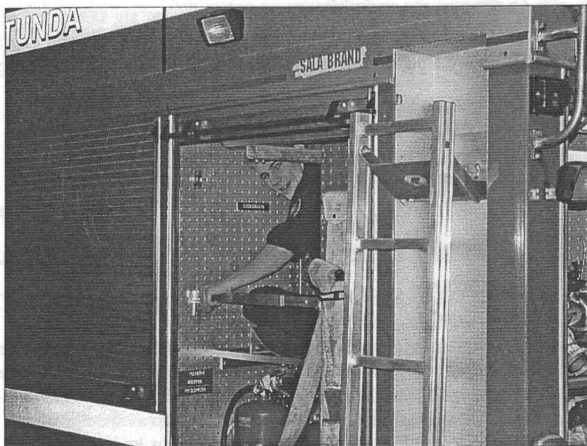
ställda vid brandförsvaret. Under tiden fick vi mycket stöd och hjälp av före chefen Ulf Hildebrandt. Vi hade kontakt med Rita Schmidt, kulturförvaltningen i Sollentuna, som hjälpte oss med utformningen av utställningen. Med det här underlaget och lite till har kommunarkivarien Annika Holmberg framgångsrikt lyckats få till en permanent utställning i Sollentunas kommunalarkiv, Turebergshuset. Är du intresserad kan du besöka arkivet tisdagar-fredagar kl. 09.00-11.30. Vi räknar med att Du som en av brandförsvarets pensionärer och en av De yngre som ju skall efter, hör av Dig med synpunkter, idéer m.m. på framtida dokumentation, bevarande av äldre prylar m.m. Sist vi träffades på Sollentunastationen diskuterades en hel del om framtida verksamhet. Christer Ångehov ser gärna bildandet av en "pensionärsförening" men då i samarbete med kårerna i Attunda brandförsvaret. Järfälla har t.ex. sin "Grå pantrama".

Den 29/11 besökte Antikrundan Katarina brandstationsmuseum. En mycket positiv upplevelse. Vi tackar Christer Ångehov för skjutsen tur-retur Katarina och särskilt den mycket säkra föraren Björn Belling. Samma dag på förmiddagen fick vi en genomgång av dagens organisation av Carl-Johan Lindh. Dessutom presenterade Lars Kilander fordonsparken för oss. En mycket intressant och givande dag. Vi tackar för den.

Solveig Sköld
6.12.00

I och med att Attunda numer utrustat samtliga förstabilar med markalåda så är steget mot glesbygdsstationer taget fullt ut. Nu återstår endast att utveckla konceptet. Låt oss anta att en strategisk enhet, enligt den normativa ledningen, skall uthärda ensam i oländig terräng i 8 timmar. Stoppar det då med en kopp kaffe och ett par kex? Nej, knappast. Bör vi då inte förstärka med frystorkad orientalisk gryta, leverpastej (årg. 62) från vårat eminenta civilförsvarsförråd? Och hur löser vi den kniviga och viktiga frågan om säker tillgång till friskt dricksvatten. En dunk ligger nära till hands att lösa problemet med, men hur håller vi det vattnet fräscht? En ansvarig måste tillsättas och därmed en driftsorganisation. Kanske kan den inlemmas i den befintliga? Hursomhelst, så är det bara att hoppas att vi inte rusat åstad och "kastat" i en markalåda utan att sanktionera det i Rädd Sam Norr. Det gäller att se det stora i det lilla!

Här tillämpas någonting som redaktören skulle vilja kalla selektiv läsning. Selektiv i den bemärkelsen att ni själva får välja den text till bilden som känns bäst. Inget alternativ är helt rätt, inte heller helt fel. Hur vi tolkar det vi ser och hör varierar från person till person. Se detta som en vidareutveckling av något som vi tillämpar ofta, nämligen selektivt informationsintag.

Enligt uppgift rasar en intensiv debatt angående materielkollen. Är en gång i veckan verkligen fullt tillräckligt om man betänker att en människa klarar sig max tre dagar utan vatten.

Lucka 12 i brandkårskalendern.

Omfattar garantin allting på ett järmspett eller endast vissa delar?

Den sedan länge saknade andregubben på stegen.

En alldeles uppenbar brist i våra standardrutiner.

Tror fan det blir fel, tavlan är ju borta.

RC Täby ur en något annorlunda synvinkel

Som redan nämnts tidigare i denna tidning så har konkurrensen i Stockholmsetern hårdnat betydligt i och med att RC Täby snart kör igång. Den nya kanalen kommer, precis som reklamradion, att konkurrera mer med form än med innehåll och efter vad Löpelden erfar kommer sändningarna att bli sporadiska men garanterat actionfyllda. Kanalen kommer till en början att lida av samma problem som den digitala televisionen; d.v.s. knappt någon kommer att kunna ta emot den. Emellertid är RC Täbys kanalchef lika förtröstansfull som sin motsvarighet inom televisionen. Fixar vi bara utbudet så kommer efterfrågan som ett brev på posten. Och vi kan börja kränga mottagare. Programtablån är till dags dato inte riktigt klar men av en tidigare marknadsundersökning har följande utlästs: Manuella sändningar betraktas som nödvändiga fredag/lördag kvällar 01-04. Utökad sändningstid vid storhelger. Vardagar 07-18 i regel förinspelat och återanvänt material. Däremellan lite lätt pausmusik och öppen jour på kundens begäran.

Ett annat dilemma kanalen lider av är risken för oförutsedda sändningar. Dock bör de oförutsedda händelser som föranleder dessa sändningar kunna minimeras genom ett antal förebyggande och uppsökande åtgärder. Dessa utföres i första hand av ett antal anställda på kanalens regionalkontor (förövrigt de enda som i nuläget får in kanalen). Vid mycket små lokalevenemang är det också just dessa personer som sköter rapporteringen. Vid mellanstora händelser kommer en förstärkande reporter och hjälper till. Vid de riktigt stora evenemangen kommer dessutom en programledare och en producent i egen reportagebil (se s.1) till platsen, för att riktigt säkerställa en korrekt mediabevakning. De så kallade "on spot" sändningarna kommer i övrigt att karaktäriseras av ett kort och korrekt språkbruk. Alltså ett varierande innehåll i fast form.

Kanalen har stora ambitioner och stora förväntningar i detta uppbyggnads skede och kanalens framtid ser mycket ljus ut. Dock är radiosändningar en tuff och konkurrensutsatt bransch, varför en framtida reklamfinansiering inte helt kan uteslutas.

Löpelden, som ju faktiskt är en av de mycket små lokalreportrar och därför får prata i den "lilla micken" ibland, ser med spänd förväntan fram emot sändningsstarten. Och tror att den nya kanalen kan sköta evenemangsbevakningen på ett både bättre och mer detaljerat sätt. Den har ju en bemanning som faktiskt vet vad och var om än inte när det händer, men blir de bara varma i programvaran så vet de säkert det snart också.

Det ryktas att de grabbar som inte klarar 75 % av adresserna, kommer att stängas av från rökdykning i 3 månader. Efter intensiv pluggning (enligt personligt studieprogram) följer ännu en skrivning, misslyckas även denna krävs det läkarintyg på teflonminne.

De som tycker att det är svårt att greppa CW ägg kan kanske finna någon tröst i att det i detta fall torde vara ställt utom allt tvivel att honan faktiskt kom före ägget.